

Vzpomínka na prof. MUDr. Miroslava Fáru, DrSc.

Dne 4. ledna 2013 zemřel ve věku nedožitých devadesáti let emeritní přednosta Kliniky plastické chirurgie 3. LF UK a FNKV prof. MUDr. Miroslav Fára, DrSc., člen korespondent ČSAV.

Pan profesor Fára se narodil 29. 7. 1923 v Pelhřimově, promoval na pražské lékařské fakultě v roce 1949, profesorem plastické chirurgie se stal v roce 1977, členem korespondentem ČSAV byl jmenován v roce 1988. V čele Kliniky plastické chirurgie 3. LF UK a FNKV stál jako přednosta v letech 1975–1993, v tomto období byl i vedoucím subkatedry plastické chirurgie IPVZ.

Profesor Fára publikoval přes 200 odborných článků z oboru plastické chirurgie, je spoluautorem 11 monografií, účastnil se a předsedal mnoha domácím i zahraničním kongresům a sympoziím, kde přednesl téměř 300 přednášek. Odborně byl profesor Fára zaměřen především na problematiku vrozených obličejových vad, především obličejových rozštěpů. Jeho anatomické studie, které se vztahují ke vzniku a chirurgickému řešení těchto vad, jsou vesměs světově prioritními pracemi, je rovněž prvním autorem, který popsal nový syndrom „dysmorphia otofacio-cervicalis“. K dalším jeho nejvýznamnějším a v odborném písemnictví nejvíce citovaným pracem patří sdělení Multidisciplinary Management of Cleft Lip and Palate in Prague; Orofacial Clefts - a Theoretical Basis for their Prevention and Treatment a The Anatomie of Cleft Lip and Palate.

Prof. Fára byl úspěšným reprezentantem československé medicíny a plastické chirurgie i v měřítku mezinárodním, v letech 1975–1983 byl členem Executive Committee International Association of Plastic Surgery, jako jediný reprezentant tehdejšího východního bloku Evropy. Jeho přínos oboru plastické chirurgie byl oceněn v roce 1992 pozváním na kongres American Society of Plastic and Reconstructive Surgeons, kde přednesl jako jediný Evropan v historii kongresu prestižní výroční Maliniae Lecture.

Profesor Fára byl člověkem nevšední inteligence, byl dokonalým odborníkem, měl vytříbený smysl pro metodickou práci, v řešení odborných problémů byl obdivuhodně houževnatý a cílevědomý. Měl úžasnou schopnost předvídavosti, i ty nejsložitější odborné situace, komplikace a četné těžkosti, které s sebou chirurgická operativa přináší, dovedl řešit s profesionální jistotou a klidem. Byl člověkem ušlechtilého ducha, z osobních vlastností vynikala jeho neobyčej-

ná skromnost v jednání a vystupování, dětští pacienti a jejich rodiče ho milovali pro neskonalou vlídnost a laskavost, se kterou k nim přistupoval.

Život pana profesora Fára byl naplněn prací, snad není neslušné, když ji označím za dřinu, která ho však velmi těšila a naplňovala zcela jeho život. Životní příklad a moudrost, kterou

nás všechny, s těžko popsatelnou samozřejmostí a s neskonalou noblesou ducha, obdarovával, mně pomáhaly i v těžkých osobních situacích. Se značnou nostalgií vzpomínám na údobí, kdy jsem pod vedením pana profesora mohl pracovat na klinice plastické chirurgie vinohradské nemocnice. Svým přístupem k práci, svými morálními kvalitami a způsobem života se pro nás stal nedostižným vzorem.

Ke stomatologii měl pan profesor Fára vřelý vztah. Jeho tatínek, pan doktor Vojtěch Fára, který působil jako praktický a zubní lékař v Pelhřimově, byl jedním z prvních žáků prof. dr. Eduarda Nessela. Z jeho čtyř synů se tři věnovali stomatologii jako praktičtí zubní lékaři.

Profesor Fára byl jedním z posledních žáků zakladatele československé plastické chirurgie akademika Františka Buriana. Jeho odchodem z pozemského života ztratila česká medicína, česká plastická chirurgie vynikajícího odborníka, uznávaného vysokoškolského učitele a vědeckého pracovníka. Jak jsem již neskromně uvedl v předchozím textu, pan profesor byl jedním z mých životních učitelů, byl mi vzorem i po stránce lidské. Děkuji mu v této vzpomínce za vše, čím obohatil českou a československou stomatologii. Velmi si vážím krásného přátelství a děkuji mu za ně a je mi moc líto, že se neuskutečnilo naše domluvené setkání v novém roce.

Budiž čest jeho památce!

V neskonalé úctě

Jiří Mazánek